

Sygn. akt VI RC 218/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 września 2016 roku

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W. VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSR Małgorzata Męczkowska**

Protokolant: sekr. sąd. Sławomir Mzyk

po rozpoznaniu w dniu 12 września 2016 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa P. G.

przeciwko P. A. (1)

o ustalenie, że obowiązek alimentacyjny ustał

1. utrzymuje wyrok zaoczny Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w W. z dnia 30 listopada 2015 roku w punkcie 1.,
2. pozostawia strony przy poniesionych kosztach postępowania.

Sygn. akt VI RC 218/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 13 maja 2015 r. (data na kopercie) P. G. wystąpił przeciwko P. A. (1) o uchylenie alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 24 stycznia 2013 r. w sprawie o sygn. akt VI Ca 640/12 w kwocie 1.700 zł miesięcznie, oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że pozwany we wrześniu 2014 r. rozpoczął działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w W., a przedmiotem tej działalności jest wynajem i dzierżawa samochodów osobowych i furgonetek. Okoliczność ta, zdaniem powoda, świadczy o tym, że pozwany osiąga dochody na swoje utrzymanie. Ponadto, powód wskazał, że ze zdjęć publikowanych na portalu www.facebook.com wynika, iż osiągnął dochód pozwalający na prowadzenie luksusowego życia, odbywanie wycieczek zagranicznych, spożywanie posiłków w luksusowych restauracjach, czy też zakup sterydów. Powód zaznaczył, że pozwany ukończył studia licencjackie i uzyskał odpowiednie wykształcenie niezbędne do samodzielnego utrzymania. W odniesieniu do swojej sytuacji materialnej, powód wskazał, że źródłem jego utrzymania jest emerytura w wysokości 2.080,63 zł. Na jego utrzymaniu pozostaje niepracująca żona. Z osiąganego dochodu P. G. pokrywa koszty bieżącego utrzymania, koszty leczenia chorób, na które cierpi. Ze względu na dotychczasowe dolegliwości, w szczególności uraz kolana, cukrzycę, choroby układu krążenia i podwyższony cholesterol, nie może podjąć dodatkowego zatrudnienia. Wobec powyższego, powód nie ma możliwości zarobkowych i majątkowych, które pozwalałyby na uiszczenie zasądzonych na rzecz pozwanego alimentów w wysokości 1.700 zł bez znacznego uszczerbku dla siebie i rodziny.

W dniu 30 listopada 2015 r. Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W. VI Wydział Rodzinny i Nieletnich wydał wyrok zaoczny, w którym ustalił, że obowiązek alimentacyjny P. G. wobec syna P. A. (1), określony wyrokiem Sądu

Rejonowego dla m. st. Warszawy z dnia 30 maja 2012 r. w sprawie o sygn. akt VI RC 87/12, zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie VI Wydział Cywilny Rodzinny Odwoławczy z dnia 24 stycznia 2013 r. (sygn. akt VI CA 640/12) na kwotę 1.700 zł miesięczne ustął z dniem 13 maja 2015 r., a ponadto zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.454 zł tytułem kosztów procesu (wyrok zaoczny - k. 123).

Pozwany, w skutecznie wniesionym sprzeciwie od wyroku zaocznego, wniósł o jego uchylenie w całości. Ponadto, wniósł o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania, w tym opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany wskazał, że z prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej nie uzyskuje dochodów wystarczających na bycie samodzielnym. Wciąż kontynuuje naukę - studiuje historię na Uniwersytecie (...). W odniesieniu do wyjazdu do D. podał, że była to wycieczka sfinansowana przez jego dziadków z okazji obrony pracy licencjackiej. Powód natomiast, jest osobą majątną, jest właścicielem lub współwłaścicielem nieruchomości o łącznej wartości ok.10 mln zł, posiada ekskluzywne samochody i wysoką emeryturę. Zdaniem pozwanego, wykazane przez powoda w zeznaniu podatkowym straty są niewiarygodne, w szczególności wątpliwe są wskazane koszty uzyskania przychodu, jeżeli uwzględni się fakt, iż powód prowadził działalność polegającą na obrocie nieruchomościami i czynił to w miejscu swojego zamieszkania. Ponadto, powód wyzbywa się majątku, dokonując darowizn na rzecz swojej obecnej żony. Łączna wartość przedmiotu darowizny wynosi 1.400.000 zł (sprzeciw od wyroku zaocznego - k. 135-138).

W odpowiedzi na sprzeciw pozwanego, powód wniósł o utrzymanie w mocy wyroku zaocznego (odpowiedź na sprzeciw pozwanego - k. 162- 171).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w W. z dnia 30 maja 2012 roku, w sprawie o sygn. akt VI RC 87/12, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 24 stycznia 2013 r. sygn. akt VI Ca 640/05 orzeczono podwyższenie zasądzonych alimentów wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 19 marca 2007 r. sygn. akt VI C 662/05 od P. G. na rzecz P. A. (1) z kwoty 1.000 zł miesięcznie do kwoty 1.700 zł miesięcznie płatnych do rąk P. A. (1) do 10-tego dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat.

W chwili wyrokowania w 2013 roku, pozwany P. A. (2) miał 22 lata. Był studentem pierwszego roku prawa w trybie stacjonarnym na Uczelni Ł. w W., a ponadto studiował w Wyższej Szkole (...) w W.. Obie uczelnie były płatne. Czesne za studia prawnicze na Uczelni Ł. wynosiło 900 zł miesięcznie, a na (...) 400 zł miesięcznie, tj. łącznie 1.300 zł miesięcznie. Pozwany zaraz po maturze rozpoczął studia prawnicze na Uniwersytecie (...), jednak nie ukończył pierwszego semestru. Pozwany pozostawał na utrzymaniu matki M. A., która prowadziła działalność gospodarczą - porady prawne. Użytkował samochód matki. Swój miesięczny koszt utrzymania oceniał wówczas na kwotę około 3.000 zł. Mieszkał przy ul. (...) w W., czasami w tygodniu pomieszkiwał u matki w centrum W.. Sąd Okręgowy uznał, iż oboje rodzice winni partycypować w kosztach utrzymania syna w takim samym stopniu, zaś kwotę 1.700 zł miesięcznie uznał za adekwatną zarówno do tychże potrzeb jak i możliwości majątkowych i zarobkowych jego ojca (uzasadnienie wyroku SO w Warszawie z dnia 24 stycznia 2013 r. - k. 172-179 akt sprawy VI RC 87/12).

W chwili ustalania wysokości świadczenia alimentacyjnego, powód P. G. prowadził własną działalność gospodarczą w zakresie obrotu nieruchomościami. Miesięczny dochód z tego tytułu oceniał na kwotę 4.000-5.000 zł. Mieszkał z żoną przy ul. (...) w W.. Żona powoda nie pracowała, była na jego utrzymaniu oraz wspomagała ją finansowo rodzice w zamian za pomoc w prowadzeniu gospodarstwa rolnego. Oprócz pozwanego powód nie ma innych dzieci na utrzymaniu. Z synem nie miał kontaktu, zdaniem powoda winę za to ponosiła matka M. A.. Toczyła się sprawa o podział majątku małżeńskiego pomiędzy P. G. a M. A. (uzasadnienie wyroku SO w Warszawie z dnia 24 stycznia 2013 r. - k. 172-179 akt sprawy VI RC 87/12).

Wyrokiem z dnia 21 sierpnia 2014 r. Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W. oddalił powództwo o obniżenie alimentów, wniesione przez P. G. przeciwko P. A. (1) (wyrok - k. 256 akt sprawy VI RC 343/13).

Obecnie pozwany ma 25 lat. Uzyskał tytuł licencjata na kierunku administracja w Wyższej Szkole (...) w W.. W 2015 r. pozwany rozpoczął studia drugiego stopnia, dwuletnie na Uniwersytecie (...) na kierunku historia w trybie niestacjonarnym. Pozwany zawsze interesował się historią, a nadto - chciał mieć dyplom ukończenia (...). W dniu 1 października 2015 r. zawarł umowę o odpłatności za świadczone usługi edukacyjne oraz za wydawane dokumenty. Na mocy § 4 tej umowy, pozwany zobowiązał się do wnoszenia przez cały okres studiów opłaty, przy czym wysokość opłaty za rok studiów wynosiła 4.800 zł. Na wniosek opłata mogła zostać rozłożona na raty w wysokości 800 zł każda. Pierwsza rata została opłacona przez matkę pozwanego w dniu 4 listopada 2015 r. Zajęcia odbywały się w weekendy, raz na dwa tygodnie. Pozwany przystąpił do sesji zimowej, natomiast do letniej już nie, ze względu na to, że nie uczestniczył w zajęciach i nie został dopuszczony do egzaminów. Wykreślono go z listy studentów w czerwcu 2016 r. (umowa - k. 139-140, potwierdzenie przelewu - k. 141, zaświadczenie - k. 142, zeznania pozwanego - k. 230, zeznania świadka M. A.).

Pozwany planuje kontynuowanie nauki, bowiem został przyjęty na studia na Wydziale Ekonomii i (...) Uczelni Ł. w W. na kierunku ekonomia, studia (...) stopnia. Studia odbywają się w trybie dziennym. Pozwany zdecydował się na wybór studiów dziennych, zamiast zaocznych, gdyż w jego ocenie uczęszczanie na zajęcia codziennie w wymiarze 3-4 godzin jest wygodniejsze od ośmiogodzinnych zajęć weekendowych, a ponadto codzienne zajęcia dają mu większą motywację do nauki. Roczny koszt studiów wynosi 7.200 zł, a nauka trwa dwa lata (zaświadczenie - k. 224, zeznania pozwanego - k. 230-231)

Pozwany, od 23 września 2014 r., prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...). Przedmiotem działalności jest wynajem i dzierżawa samochodów osobowych i furgonetek. Na dzień 6 kwietnia 2016 r. po stronie pozwanego istniały nieopłacone w terminie wobec Zakładu Ubezpieczeń Społecznych należności z tytułu składek w wysokości: 2.468,23 zł wraz z odsetkami za zwłokę (FUS) oraz 4.502,32 wraz z odsetkami za zwłokę (UZ). Ponadto, na rozpoczęcie działalności pozwany pożyczył od matki kwotę 40.000 zł, która nie została w całości spłacona. W firmie pozwanego leasingowane są dwa samochody, raty leasingowe wynoszą 3.600 zł, ale wykorzystanie samochodów pokrywa koszty ich utrzymania. Pozwany porusza się samochodem marki V. (...) z 2016 r, który również jest przedmiotem leasingu. Wobec braku dochodów, pozwany podjął kroki celem zamknięcia prowadzonej działalności gospodarczej (wydruk z (...) k. 14, zaświadczenie z ZUS- 217, zeznania pozwanego - k. 231, zeznania świadka M. A. - k. 220).

Pozwany, wraz z matką, poszukiwał ofert pracy dla absolwentów administracji, jednakże nie spełniał kryteriów wymaganych do pracy na stanowiskach urzędowych. Nie zna biegle żadnego języka. Podejmował jedynie prace dorywcze, przez pewien czas pracował w kancelarii syndyka (zeznania świadka M. A. - k. 220-221).

Po obronie pracy licencjackiej w 2015 r. pozwany odbył wycieczkę do D., przy czym był to wyjazd niezorganizowany, za który pozwany zapłacił gotówką otrzymaną od dziadków ze strony matki. Spędził również weekend w Hotelu (...) w B., w ramach wyjazdu zorganizowanego przez rodziców jego narzeczonej. W tym roku był 3 dni w Ł. (wydruki zdjęć - k. 23- 28, zeznania pozwanego - k. 231).

Obecnie pozwany zamieszkuje wraz z matką w jej mieszkaniu, przy czym jest to stan przejściowy i planuje on zamieszkać sam. W posiadaniu matki pozwanego znajdują się nieruchomości uzyskane przez nią w wyniku podziału majątku wspólnego z powodem. Wartość nieruchomości uzyskanych przez matkę pozwanego w wyniku podziału majątku wspólnego z powodem wynosi ok. 3 milionów zł. Pozwany nie ma pełnej wiedzy co do konkretnego położenia tych nieruchomości, bowiem nie interesował go podział majątku rodziców. Według oceny pozwanego, na swoje utrzymanie potrzebuje kwoty 3.800 zł miesięcznie (zeznania pozwanego - k. 231, zeznania świadka M. A. - k. 220-221).

Powód obecnie ma 68 lat. Decyzją z dnia 18 marca 2013 r. Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w W. powodowi została przyznana emerytura, której wysokość, po waloryzacji z dnia 1 marca 2015 r., wynosi 2.519,37 zł. Działalność gospodarcza, którą wcześniej prowadził, a polegająca na obrocie nieruchomościami, jest zawieszona.

Powód nie wyklucza, że powróci do prowadzenia działalności gospodarczej. Ponadto jest właścicielem nieruchomości przyznanych mu w wyniku postępowania o podział majątku wspólnego z M. A. , o wartości około 3 mln złotych (decyzja o przyznaniu emerytury - k. 18, decyzja o waloryzacji emerytury - 19, zeznania powoda - k. 229, zeznania świadka M. A. - k. 220-221).

W 2005 r. powód przeszedł złamanie zgnieciowo -roszczepione kłykcia bocznego kości piszczelowej lewej oraz uszkodzenie łąkotki bocznej. W 2009 r. rozpoznano u niego łagodny rozrost stercza oraz cukrzycę (karty informacyjne - k. 189-190).

W dniu 29 października 2015 r. powód dokonał darowizny na rzecz swojej obecnej żony B. G., której przedmiotem była 1/2 nieruchomości położonej w gminie R., w miejscowości S. przy ul. (...). C. 41A i stanowiącej działkę gruntu numer (...) o obszarze 0,0490 ha (akt notarialny - k. 146-149).

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w toku postępowania, a wymienionych powyżej, przyznając im walor całkowitej wiarygodności, bowiem nie były one kwestionowane przez żadną ze stron, a Sąd nie znalazł podstaw, aby kwestionować ich autentyczność lub wiarygodność z urzędu.

Ponadto, Sąd uwzględnił twierdzenia stron wyrażone w pismach procesowych oraz zeznaniach złożonych przed Sądem, przyznając im walor wiarygodności i spójności. Zarówno zeznania strony powodowej, jak i zeznania strony pozwanej były spójne, logiczne i znajdowały odzwierciedlenie w przedłożonych dokumentach. Za wiarygodne w całości należało również uznać zeznania świadka M. A., bowiem zeznania te nie zostały podważone przez inne dowody zgromadzone w sprawie.

Niezależnie od powyższego, Sąd odmiennie niż pozwany ocenił jego zdolność do samodzielnego utrzymania się, przychylając się tym samym do twierdzeń powoda.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Wobec powyższego, rozstrzygnięcie o żądaniu pozwu wymagało ustalenia, czy w rozpoznawanej sprawie doszło do zmiany stosunków w rozumieniu art. 138 k.r.o. poprzez porównanie stanu istniejącego w dacie uprawomocnienia się poprzedniego orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego ze stanem istniejącym w dacie orzekania w niniejszej sprawie. Przesłankę zmiany stosunków, o której mowa w art. 138 k.r.o., należy interpretować przy uwzględnieniu art. 133 k.r.o. i art. 135 k.r.o. Zgodnie z art. 133 § 1 k.r.o. rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy przy tym od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 k.r.o.).

W orzecznictwie wskazuje się, że żądanie oparte o art. 138 k.r.o. może być skuteczne wówczas, gdy zostanie stwierdzone, że z uwagi na zmianę okoliczności tak zmienił się zakres usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, że – w przypadku powództwa o podwyższenie (lub o obniżenie) alimentów – niezbędne jest wyznaczenie nowego zakresu zobowiązania alimentacyjnego lub – w przypadku powództwa o uchylenie obowiązku alimentacyjnego – stwierdzenie jego wygaśnięcia. Przy czym żądanie uchylenia obowiązku alimentacyjnego mogłaby uzasadniać jedynie zmiana stosunków polegająca na całkowitym ustaniu możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego bądź na uzyskaniu przez uprawnionego zdolności do samodzielnego utrzymania się (np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 maja 1999 roku w sprawie o sygn. akt I CKN 274/99, LEX nr 327915).

Sąd, mając na względzie przedstawione powyżej uwagi, w pierwszej kolejności poddał badaniu okoliczność, czy pozwany, jako osoba uprawniona do świadczeń alimentacyjnych, jest w stanie utrzymać się samodzielnie. Sąd rozpoznający niniejszą sprawę w pełni podziela wyrażony w judykaturze pogląd, zgodnie z którym obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dziecka nie jest ograniczony przez żaden sztywny termin, a w szczególności - przez termin dojścia przez alimentowanego do pełnoletniości. Nie jest także związany ze stopniem wykształcenia w tym sensie, że nie ustaje z chwilą osiągnięcia przez alimentowanego określonego stopnia podstawowego lub średniego wykształcenia. Jedyną miarodajną okolicznością, od której zależy trwanie bądź ustanie tego obowiązku, jest to, czy dziecko może utrzymać się samodzielnie, przy czym przyjmuje się, że nie można tego oczekiwać od dziecka małoletniego (wyrok SN z dnia 14 listopada 1997 r., III CKN 217/97 Prokuratura i Prawo 1998 r., nr 9, poz. 28). Spełnienie tego kryterium zależy od okoliczności faktycznych każdej sprawy, takich jak możliwość podjęcia pracy zarobkowej, osobista i życiowej sytuacji uprawnionego, rodzaj zdobytego zawodu, możliwości na rynku pracy, wiek uprawnionego, starania uprawnionego do osiągnięcia zdolności do samodzielnego utrzymania się i stopień wykorzystania w tym zakresie swoich możliwości, wiedzy i zdolności. Obowiązek przewidziany w art. 133 § 1 k.r.o. wygasa z chwilą osiągnięcia przez dziecko odpowiedniego stopnia fizycznego i umysłowego rozwoju, potrzebnego do usamodzielnienia się i do uzyskania środków utrzymania z własnej pracy i z własnych zarobków (uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 08 sierpnia 1980 roku w sprawie III CRN 144/80, OSNC 1981/1/20).

Pozwany w niniejszej sprawie ma 25 lat, a zatem przekroczył już wiek, w którym zgodnie z normalnym tokiem edukacji powinien ukończyć uczelnię wyższą z tytułem magistra. Tymczasem pozwany uzyskał tytuł licencjata, a dopiero od nadchodzącego roku akademickiego rozpocznie studia drugiego stopnia. Postawa pozwanego w odniesieniu do podejmowanych studiów wykazuje daleko idącą niestabilność i nieodpowiedzialność. Zauważyć należy, że w toku swojej edukacji pozwany rozpoczął już kilkakrotnie studia, których potem nie kończył. Podjął bowiem studia na kierunku prawo na Uniwersytecie (...), nie kończąc pierwszego semestru. Był studentem pierwszego roku prawa w trybie stacjonarnym na Uczelni Ł. w W., a ponadto studiował w Wyższej Szkole (...) w W.. Nie ukończył prawa, natomiast uzyskał licencjat z administracji na (...). W 2015 r. rozpoczął studia na kierunku historia na UW, ale nie został dopuszczony do egzaminów w sesji letniej ze względu na nieobecność na zajęciach. W nadchodzącym roku akademickim pozwany planuje rozpocząć studia (...) stopnia na Wydziale Ekonomii i (...) Uczelni Ł. w W. na kierunku ekonomia. W tym miejscu podkreślić trzeba, że wykładnia art. 133 § 1 k.r.o. dokonywana w powiązaniu z art. 96 k.r.o., który nakłada na rodziców obowiązek troszczenia się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i należytego przygotowania go do pracy dla dobra społeczeństwa odpowiednio do jego uzdolnień, nakazuje przyjąć, iż należyte przygotowanie do przyszłej pracy zawodowej może także obejmować studia wyższe, jeżeli tylko uzdolnienia dziecka, jego ambicje i wytrwałość okażą się wystarczające do tego, ażeby studia te rozpocząć, kontynuować i pomyślnie zakończyć (wyrok Sąd Najwyższy z dnia 12 lutego 1998 r., sygn. akt I CKN 499/97, LEX nr 50545). Mając na względzie tę uwagę, a także okoliczności wynikające z ustalonego w sprawie stanu faktycznego, trudno jest założyć, że postawa pozwanego, a w szczególności jego wytrwałość w realizacji zamierzonych celów, pozwalają na przyjęcie odpowiedzialności powoda za dalszą jego edukację. W ocenie Sądu, powód nie powinien ponosić konsekwencji ciągłych zmian drogi edukacyjnej swojego syna, zwłaszcza, że podejmowane przez niego studia nie mają na celu uzyskania wykształcenia w celu zdobycia konkretnego zawodu, a wydają się raczej zmierzać do niezasadnego przedłużenia edukacji lub też kolejnej próby uzyskania tytułu magistra.

Sąd nie zaprzecza zasadności staraniom pozwanego w zakresie zdobywania wykształcenia wyższego, jednakże w ocenie Sądu, nie ma przeciwwskazań ku temu, by pozwany jednocześnie pracował i kontynuował naukę na studiach drugiego stopnia. Nie zasługuje na uwzględnienie okoliczność, iż pozwanemu łatwiej i wygodniej studiuje się w trybie dziennym, gdyż woli uczęszczać na zajęcia codziennie po 3-4 godziny, niż raz na jakiś czas po 8 godzin. Nie sposób stwierdzić, że wygoda w uczestniczeniu w zajęciach powinna stać na przeszkodzie usamodzielnieniu się pozwanego, zważywszy na dotychczasowy przebieg jego kształcenia a także wiek. Podobnie fakt, iż pozwanemu łatwiej jest się zmobilizować do nauki w trybie dziennym, nie może prowadzić do tego, że pozwany będzie pozostawał na utrzymaniu ojca, który jest już w wieku 68 lat, korzysta z emerytury, posiada problemy zdrowotne i choć jest majątny, to z uwagi na długoletni

proces nie mógł w pełni z tego korzystać, przy czym matka pozwanego jest równie majątna, w wyniku podziału majątku małżeńskiego rodziców pozwanego.

W ocenie Sądu, fakt ukończenia przez pozwanego studiów pierwszego stopnia jest wystarczający dla uznania, że pozwany może samodzielnie się utrzymywać. Sąd ma świadomość, że nie jest łatwo znaleźć zatrudnienie, satysfakcjonujące młodego człowieka, zwłaszcza żyjącego na takim poziomie, jak pozwany. Nie mniej niesłusznym jest poszukiwanie przez pozwanego pracy wyłącznie w sektorze urzędniczym, gdzie, jak wskazała matka pozwanego, wymagane jest co najmniej dwuletnie doświadczenie. W ocenie Sądu istnieje realna możliwość podjęcia pracy w zakresie zgodnym z uzyskanym przez pozwanego wykształceniem, nawet jeśli miałyby to być zatrudnienie na gorszych warunkach niż w urzędzie państwowym. Również kwestia zmiany zainteresowań i uznania, że studia ekonomiczne bardziej przydadzą się pozwanemu do prowadzenia w przyszłości działalności gospodarczej, nie może obciążać powoda.

Mając na względzie przedstawione uwagi, Sąd uznał, iż pozwany posiada stosowne kwalifikacje pozwalające na podjęcie pracy zarobkowej i pokrycie swoich usprawiedliwionych potrzeb, a zatem zaistniała zmiana stosunków uzasadniająca uchylenie obowiązku alimentacyjnego powoda względem pozwanego. Ustalenie tej okoliczności powoduje, iż jest koniecznym dokładne badanie dalszej zdolności alimentacyjnej powoda.

Nie bez znaczenia pozostaje także okoliczność, iż powód zmuszony był zawiesić prowadzoną uprzednio działalność gospodarczą i aktualnie pozostaje na emeryturze. Nie sposób przewidywać, czy kiedykolwiek jeszcze opłacalne będzie podjęcie działalności gospodarczej powoda. Aktualnie sytuacja majątkowa uniemożliwia P. G. dalsze utrzymywanie pełnoletniego syna, który ma wszelkie predyspozycje do usamodzielnienia się. W tym miejscu podkreślić należy, iż przez pięć lat studiowania syna, P. G. łożył alimenty w znacznej wysokości 1.700 zł, współtworząc pozwanemu dogodne warunki do uzyskania satysfakcjonującego go wykształcenia. Pomimo tego pozwany niezasadnie przeciąga swoją edukację i nie wykorzystuje odpowiednio czasu na kształcenie, skoro na chwile obecną nie zna biegle nawet jednego języka obcego, co w ocenie Sądu przemawia za ustaleniem wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego P. G. względem syna P. A. (1). Argumentacja pozwanego, że nie może liczyć na nic więcej od ojca niż alimenty, w świetle konfliktu rodziców i nie wyjaśnienia kwestii ojcostwa powoda, jak należy przyjąć, świadczy o roszczeniowym i materialistycznym nastawieniu pozwanego do ojca, bez żadnego uczuciowego zaangażowania i poszanowania podstawowych zasad współżycia społecznego i więzi rodzinnych.

Wobec powyższego, Sąd w punkcie pierwszym wyroku, utrzymał w mocy wyrok zaoczny Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w W. z dnia 30 listopada 2015 r. w punkcie pierwszym.

Sąd odmiennie niż w wyroku zaocznym rozstrzygnął o kosztach procesu, pozostawiając strony przy poniesionych przez nie kosztach postępowania. Powód w niniejszej sprawie poniósł koszty w postaci opłaty od pozwu (1020 zł) oraz koszty zastępstwa procesowego. Pozwany natomiast uiścił opłatę od sprzeciwu (510 zł) i poniósł koszty zastępstwa procesowego. Na podstawie art. 102 k.p.c. Sąd nie obciążył pozwanego, jako strony przegrywającej, kosztami poniesionymi przez powoda, uznając iż w sprawie zachodzi przypadek szczególny, z uwagi na przedmiot sprawy.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji wyroku, na podstawie powołanych przepisów prawa.